

RAZPORED SV. MAŠ

22.08.2022 PONEDELJEK MARIJINO VNEBOVZETJE	KRIŽ ob 19.00	+ JADRAN in vse ++ IVANOVE, Križ 177
23.08.2022 TOREK Rok, spokornik	KAPELA ob 8h	+ IVAN MASLO, duhovnik, pn. Križ 145
24.08.2022 SREDA Hijacint, duhovnik	KRIŽ ob 19h	+ MIRO FILIPČIČ, Križ 193
25.08.2022 ČETRTEK Helena, cesarica	KAPELA ob 19h	+ PAVLA ČEKREDŽIEVSKI, r. Fabjan, Tomaj. 8.dan
26.08.2022 PETEK Janez Eudes, duhovnik		
27.08.2022 SOBOTA Bernard, opat		
28.08.2022 22 NEDELJA MED LETOM	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ PUPIS, Kazlje 44 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE IN ZA ZDRAVO VREME

DAROVALCI ZA NOVO OZVOČENJE V ŽUPNIJSKI CERKVI

Dario Filippi, Tomaj 61 - 100€

Janez Bajt, Tomaj 120 - 500€

NN, Tomaj - 180€

NN, od drugod - 400€

NN, Križ - 80€

Po sklepu slov.škof.konference je **mašni dar** od 1.septembra dalje 23€.

URNIK VEROUKA:

PONEDELJEK: 3.+ 4.r. (prvoobhajanci) ob 14.30; 7.+ 8.r. ob 16.30

ČETRTEK: 1.r. ob 14.30; 2.r. ob 16h; 5.r. ob 17h

Pri verouku bomo imeli predvidoma 35 otrok. Hiram.

Letnik 2016 za 1. r.: krščenih 6 otrok, za verouk morda 2.

Naročene slike birmancev dobite pri meni v župnišču

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
21 nedelja med letom

Štev.35/LETO X.

21. AVGUST 2022

Jezus je odrešenik vseh ljudi

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 13,22-30)

Tisti čas je Jezus na poti v Jeruzalem šel skozi mesta in vasi in učil. Tedaj mu je nekdo rekel:

»Gospod, ali je malo teh, ki se bodo rešili?« On pa jim je dejal: »Prizadevajte si, da vstopite skozi ozka vrata, kajti povem vam: veliko jih bo želelo vstopiti, pa ne bodo mogli. Ko bo hišni gospodar vstal in vrata zaprl, boste ostali zunaj. Začeli boste trkati na vrata in govoriti: »Gospod, odpri nam!« Pa vam bo odvrnil: »Ne vem, od kod ste.« Tedaj mu boste začeli govoriti: »S teboj smo jedli in pili in po naših ulicah si učil,« toda rekel vam bo: »Ne vem, od kod ste. Pojdite proč izpred mene vsi, ki delate krivico!« Tam bo jok in škripanje z zobmi, ko boste videli Abrahama, Izaka in Jakoba in vse preroke v Božjem kraljestvu, sebe pa vržene ven. Prišli pa bodo od vzhoda in zahoda, od severa in juga in bodo sedli za mizo v Božjem kraljestvu. In glej, so zadnji, ki bodo prvi, in so prvi, ki bodo zadnji.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

RAZMIŠLJANJA

Lavretanske litanije Matere Božje so velika hvalnica naši nebeški Materi Mariji. Posebej prisrčno jih molimo v času šmarnične pobožnosti, a največkrat ob njih ne razberemo ob posameznih vzklikih njihovega sporočila. V naslednjih razmišljanjih bomo skušali to vrzel zapolniti.

MATI NEDOLŽNA in MATI DEVŠKA

Marsikdo že pozna znani izrek »Rajši umreti kakor grešiti!« Zapisal ga je eden najbolj znanih duhovnih sinov sv. Janeza Boska, namreč sv. Dominik Savio, ki je svoje življenje predal Bogu že v rani mladosti in že takrat dal zgled svetosti in nedolžnosti.

Tako kot Bogu je bil neizmerno vdan tudi Mariji in njenemu zgledu čistosti in nedolžnosti. Navsezadnje že znana jutranja molitev, ki jo molijo/molimo zlasti otroci, pravi takole: »O Marija, vodi me po nedolžni poti.« Prav Ona, ki je vztrajala v tej drži čistosti in nedolžnosti, nam lahko postane nepogrešljiva spremljevalka na tej poti in mnogi svetniki so prav z njenim zgledom in priprošnjo že v majhnih stvareh izkazali svetost, ki pravzaprav ni nič drugega kot ljubezen.

Kaj je pravzaprav Marijina nedolžnost? Bila je namreč popolnoma predana Božji volji in načrtom. Ves čas pa je živela v svetu, ki je že tedaj gojil zgrešene in grešne predstave o ženski, ženi in materi. Prej smo že govorili o čistosti, ki jo povezujemo z brezgrešnostjo. Vendar se Marija ni hotela zatekati k temu, da bi jo imeli njeni sodobniki za čisto in nedolžno. Lahko bi odšla k esenom, puščavnikom, ki so živeli strogo asketsko življenje, s tem bi se izognila mnogim priložnostim za greh. Vendar zanje ni bil cilj, da bi jo drugi imeli za popolno. Zanje je bilo odločilno le to, da izpolni Božjo voljo – že po rojstvo svojega Sina je postala njegova prva učenka. Na prvi pogled ji nihče ne bi mogel pripisati nedolžnosti – v očeh tega sveta je celo zanosila izven zakonske zveze, zato jo je Jožef hotel sprva celo odsloviti. Njena drža je bila ves čas polna tveganja – od svatbe v Kani Galilejski, kjer bi ji lahko očitali, da je čudež z nastankom vina korak k pijančevanju, pa vse do Jezusovih zadnjih ur življenja, kjer je bila Marija v očeh okolice mati obsojenca. In marsikdo je v tistem času kazal nanjo, češ poglejte jo, kako neki je vzgajala svojega sina, da je ta postal razbojnik in nazadnje končal na križu. Tu torej ni prostora za hlinjenje nedolžnosti. Marija gre v svoji ljubezni do konca, pripravljena je žrtvovati tudi svoj ugled, pripravljena je tvegati in biti zvesta v vsem. Ker je rodila Božjega sina, ji ne bi bilo treba iti na 40-dnevno očiščevanje ter darovanje v tempelj. A je kljub temu šla.

Kaj pa deviškost? Nekaj smo o njej zapisali že v uvodu šmarničnega berila. A ko razumemo bistvo Marijine čistosti in nedolžnosti, tudi lažje razumemo, zakaj si je Bog za učlovečenje izbral deviško telo. Da je devica, ki je to ostala tudi po porodu, rodila otroka, je bil zagotovo čudež. A ne gre samo za to. Morda bomo lažje to razumeli, zakaj si nekatere žene med načini posvečenega življenja namesto redovništva izvolijo stan posvečenega devišтва, kar pomeni, da živijo v svetu, a mu vendar ne pripadajo. Marija nam torej lahko izprosi moč, da bomo sredi tega razdvojenega sveta, ko na nas pritiska posvetni duh nečistosti, pričevali za vrednote evangelija. Mati nedolžna in Mati deviška, prosi za nas!

V Katoliški cerkvi 9. avgusta praznujemo god filozofinje, karmeličanke, mučenke in sozavetnice Evrope sv. Terezije Benedikte od Križa – Edith Stein.

V judovski družini Siegfrieda in Auguste Stein se je rodilo 11 otrok. Najmlajša Edith je bila rojena v današnjem Wroclavu (tedaj Breslau) 12. oktobra 1891 na veliki judovski spravni dan. Kljub strogi in dobri vzgoji, ki jo je prejela v družini, jo je svet šole, v katerega se je Edith kot deklica navdušeno poglobila, oddaljal od vere: obstoj Boga ji je postal nerazumljiv in nesprejemljiv. »Zavestno in prostovoljno je prekinila z molitvijo in versko prakso«. Ko še ni dopolnila petnajst let, se je čutila in se razglašala za ateistko. Zapustila je judovsko vero in se poglobljala v filozofijo, da bi v njej našla smisel človeškega bivanja. Iskala je resnico in to je bilo zanje – kakor je priznala kasneje – edina molitev, ki jo je opravljala, ne da bi se je zavedala. Na univerzi v Breslavu je leta 1911 vpisala germanistiko, zgodovino in psihologijo. Študij je nadaljevala v Göttingenu in Freiburgu, kjer je z najvišjo oceno dosegla doktorat iz filozofije ter postala asistentka pri fenomenologu Edmundu Husserlu (1859–1938). Prijateljstvo z družino mladega docenta Adolfa Reinacha, ki jo je uvedel v krog Husserlovih učencev, je imelo za Edith poseben pomen. Ko je leta 1917 Reinach pri petintridesetih letih padel na fronti – kmalu za tem, ko sta skupaj z ženo prejela zakrament krsta, je njegova vdova povabila Edith, naj uredi filozofske rokopise pokojnega moža. Obotavljala se je zaradi slutnje, da bo njena vloga predvsem tolažba prizadete družine. Posledično je doživela toliko večje presenečenje, ko je zagledala prijateljičin obraz – sicer od bolečine upadel, pa vendar preobražen od skritega in neizrekljivega veselja. Iz njega je sijala vera v Kristusa – križanega in vstalega. »To je bilo moje prvo srečanje s križem, moje prvo izkustvo tiste božanske moči, ki s križa izvira tistim, ki so ji pokorni,« je kasneje zapisala Edith Stein. Do odločilnega dogodka spreobrnjenja je prišlo v poletnem večeru 1921, ko je bila v gosteh pri zakoncih Conrad-Martius v Bergzabernu. Nek večer je zaradi odsotnosti gostiteljev morala preživeti sama, zato je iz knjižnice prijateljev na slepo vzela v roke Življenjepis sv. Terezije Ávilaške. Brala je vso noč in ob koncu knjige je sama sebi priznala: »To je resnica.« Naslednje jutro je kupila *Katekizem Katoliške Cerkve* in *Rimski misal* ter ju začela preučevati. Ko se je prvič udeležila maše, je »razumela vse, tudi najbolj preproste kretnje«. Zaprošila je za prejem zakramenta krsta. Zakrament krsta je prejela 1. januarja 1922 pri enaintridesetih letih. Spreobrnjenje Edith Stein v krščanstvo sovпада z njeno poklicanostjo v karmel. Duhovni oče p. dr. Raphael Walzer ji je svetoval, naj z odločitvijo za redovni način življenja nekoliko počaka. Med drugim je zelo cenil kulturno dejavnost, ki jo je Edith razvijala v svetu. Posvetila se je poučevanju in poglobljanju v tiste filozofske vede, ki jih je od spreobrnjenja dalje lahko oplajala tudi z bogatim krščanskim filozofskim izročilom. Dejavnost je bila kot predavateljica v glavnih evropskih mestih. Leta 1932 je začela predavati na *Nemškem višjem inštitutu za pedagogiko* v Münstru, a je bila že po nekaj mesecih, ko je oblast prevzel Hitler, zaradi judovskega porekla prisiljena opustiti poučevanje. Svetovali so ji, naj odide v tujino. Z vstopom v samostan je bila pripravljena odpovedati se vsemu znanstvenemu delu, vendar je pokorščina predstojnikom zahtevala, da z njim nadaljuje. Tako je dokončala delo »*Končna in večna bit*«, ki ga je začela pripravljati že pred vstopom. Poleg pisanja je kljub svoji gospodinjski nespretnosti pomagala pri hišnih opravilih in se ob njih učila ponižnosti, a njeno glavno opravilo je postalo molitev. Z namenom, da samostana ne bi spravljala v nevarnost, je prosila, naj jo premestijo v sestrski samostan Echt na Nizozemskem. 31. decembra se je morala posloviti od ljubljene skupnosti v Kölnu, zibelke redovnega poklica. Kmalu je za njo v Echt prišla tudi rodna sestra Roza, ki je prav tako sprejela krščansko vero. Brata Pavla in sestro Friedo so odpeljali v taborišče, preostali pa so se rešili z begom v Ameriko. Mati Steinovih otrok je bila v tistem času že pokojna. Vse stiske, za katere je izvedela, je s. Terezija Benedikta od Križa vključevala v svojo molitev. Nadaljevala je z znanstvenim delom. V pripravi na 400-letnico rojstva sv. Janeza od Križa (1542–1942) je začela pisati študijo o njem z naslovom »*Znanost križa*«. Julija 1942 so nizozemski škofje obsodili preganjanje Judov. Iz maščevanja so nacisti v nedeljo, 2. avgusta 1942, prijeli vse katoliške Jude, tudi sestre Edith in Roza. Zadnje besede, ki so jih sestre slišale iz ust svetnice, so bile namenjene sestri Rozi, ki jo je prestrašena čakala ob samostanskih vratih. Podala ji je roko in rekla: »*Pridi, greva za naše ljudstvo*.« Skupaj s sojetniki so ju odpeljali v taborišče Westerbork. Nacisti so v petek, 7. avgusta 1942, v živinske vagone naložili okrog tisoč Judov in jih prepeljali v taborišče Auschwitz (Oswiecim). Mlade so odvedli v delovno taborišče, preostale pa so takoj po prihodu v nedeljo, 9. avgusta 1942, pomorili s plinom in njihova trupla sežgali.

Dvajset let po smrti s. Terezije Benedikte od Križa se je začel postopek za razglasitev za blaženo, ki je bil 1. maja 1987 okronan z beatifikacijo v Kölnu v Nemčiji. Edith Stein je bila 11. oktobra 1998 razglašena za svetnico, 1. oktobra 1999 pa skupaj s sv. Katarino Siensko in sv. Brigito Švedsko tudi za sozavetnico Evrope.